VK

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Fröhlich János

Cím: Budapest legöregebb kofájánál

Forrás: Világ

Bp (Hely) | 1923. 1. 5. (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 92

Hely Schuchy Antal

'1923'

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest legöregebb kofájánál

(A Világ tudósitójától.) A Fővámház palotájával szemben, a Duna mentén az alsó rakodóparton, ahol a hajókon érkező kofák gyümölcsöt és főzeléket árusitanak nagyban és kicsinyben, emberemlékezet óta ismerik *Schuchy* Antóniát, Budapest, de talán egész Magyarország legöregebb kofáját. *Hetvenkét esztendeje mult a nyáron, hogy ezt a foglalkozást üzi, amelyet édesapjától örökölt.*

Schuchy Antónia, ez a leánykori neve. Hosszu életpályája alatt négyszer ment férjhez, de *mindannyiszor boldogtalan házaséletet élt.* Első ura, egy kazánfütő, részeges ember volt, aki tizenegyévi házassága után, *erőszakos halállal mult ki.* A régi Soroksári-utcában, kocsmai verekedés alkalmával szurták le. Második férje mészárossegéd volt, ez egy esztendei házasság után *megszökött tőle, mert szenvedélyesen kártyázott és ezt az asszony nem türte.* A harmadik férj gyümölcsös kofa volt, akinek segitségével üzletét csakhamar föllenditette és vagyont gyüjtött. Negyven évvel ezelőtt már szép takarékpénztári betétük volt együtt, amiből Mohács vidékén *birtokot vásároltak,* melyen most már maguk üzték a szőlő- és gyümölcstermelést. Schuchy Antónia harmadik ura tizenhatévi házasélet után halt meg. Az immár háromszoros özvegy *hatvanegyéves korában ment férjhez negyedszer egy hetvenéves nyugalmazott vasuti tisztviselőhöz, de ezzel csak négy hónapig élt együtt,* aztán elvált tőle, mert kiderült, hogy *könnyelmü, nőkre költi felesége pénzét.*

Utolsó urától nem született gyermeke, de az előző háromtól összesen tizenegy, akik közül *hét még élet-ben van.* Közöttük *egy orvos, kettő nyugalmazott állami tisztviselő,* egy vidéken gazdálkodik, a másik kettő asszony és jól mentek férjhez. Unokáinak száma *ötvenöt, dédunokáié pedig tizenhét.* Az utóbbiak közül a legidősebb *tizenötesztendős lány, akit legjobban szeret és aki folyton vele van és segit neki a gyümölcs-szállitásnál.*

Antónia minden héten egyszer jön a fővárosba a mohácsi hajóval, amig a Duna tükre be nem fagy. Minden egyes alkalommal hetven-nyolcvan kosár almát, körtét, diót és cérnás, télire eltett szőlőt hoz magával. A keddi hetivásár az ő napja. Már hajnalban várják vevői, akiket nagyon megrostál. Árdrágitónak nem ad készletéből, amely a leggyönyörübb a piacon. Amellett jóval olcsóbban árusitja, mint kollégái, akik ezért neheztelnek is reája.

A matróna nagyon büszke arra a levélre, amelyet 1896-ban Ferenc József király kabinetirodájából kapott. A millenáris kiállitás alkalmával ő is részt vett a kiállitók sorában. Felséges gyümölcse, a róla elnevezett mézédes Antónia-körtével, sárga Yellova-almával, muskotály szőlővel nyerte el az első dijat és kivánatos termékeit látogatása alkalmával a felség is megdicsérte. Schuchy Antónia még az este szépen selyempapirosba csomagolva, kosarakba rakva, az egész kollekciót felküldte a királyi palotába Ferenc Józsefnek, aki pár nap mulva kabinetirodája utján *pecsétes levélben köszönte meg az ajándékot.*

Mult csütörtökön, december végén, majdnem az egész család, *több mint ötvenen, egy belvárosi étteremben egybegyültek és vacsorát rendeltek Antónia születésnapi évfordulója alkalmával.* Virággal halmozták el familiájuk fejét, aki meghatottan mondott köszönetet az ünnepeltetéséért. A lakomára mindenki eljöhetett, aki csak eljuthatott, csak egynek nem volt szabad megjelennie: a legifjabb unokájának, egy huszonhároméves, szépségéről ismert, jónevü szinésznőnek, aki legutóbb három német filmen tünt fel alakitásával és ezidőszerint Budapesten tartózkodik és nagyon szeretett volna nagyanyja ünnepeltetésén részt venni. Schuchy Antónia azonban a legrégibb vágásu asszony, soha szinházban nem volt, mint mondja, egyetlen egyszer, vagy negyven év előtt a Renz-cirkuszban, de oda sem ment a maga szántából, csak akkori férje unszolására. De ezért is majd megbüntette az Isten; azon az estén égett le ugyanis a deszkákból és ponyvából összerótt hatalmas cirkusz, s a katasztrófa több áldozatot is követelt. Azóta megfogadta, hogy nem megy el semmiféle szinházba vagy egyéb látványossághoz. A szinház iránti ellenszenvét érezteti most is unokája iránt.

Fröhlich János.